

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Eg Vacation Rentals Ireland Limited

Žalovaný: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Předběžné otázky

- 1) Brání unijní právo použití takových vnitrostátních ustanovení, jako jsou ustanovení čl. 1 odst. 515, 516 a 517 zákona č. 178 ze dne 30. prosince 2020, která pro provozovatele usazené v jiném evropském státě, ale působící v Itálii, stanoví dodatečné administrativní a finanční povinnosti, jako je zápis do zvláštního rejstříku a placení finančního příspěvku? Konkrétně porušuje toto vnitrostátní ustanovení článek 3 směrnice o elektronickém obchodu (směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000⁽¹⁾), podle něhož poskytovatel služeb informační společnosti podléhá právu [...] členského státu, v němž je usazen?
- 2) Brání unijní právo použití takových vnitrostátních ustanovení, jako jsou ustanovení čl. 1 odst. 515, 516 a 517 zákona č. 178 ze dne 30. prosince 2020, která pro provozovatele usazené v jiném evropském státě stanoví dodatečné administrativní a finanční povinnosti? Konkrétně brání zásada volného pohybu služeb stanovená v článku 56 [SFEU], jakož i obdobné zásady vyplývající ze směrnic 2006/123/ES⁽²⁾ a 2000/31/ES, vnitrostátnímu opatření, které ukládá zprostředkovatelům působícím v Itálii, kteří tam nejsou usazeni, povinnost zápisu v rejstříku, což znamená dodatečné povinnosti oproti povinnostem stanoveným ve státě jejich původu pro výkon stejné činnosti?
- 3) Ukládá unijní právo, a zejména směrnice (EU) 2015/1535⁽³⁾ italskému státu povinnost oznámit Komisi zavedení povinnosti zápisu v rejstříku, která je stanovena pro poskytovatele online zprostředkovatelských služeb a poskytovatele internetových vyhledávačů? Konkrétně musí být čl. 3 odst. 4 písm. b) druhá odrážka směrnice 2000/31 vykládán v tom smyslu, že se jednotlivec usazený v jiném členském státě než v Itálii může bránit tomu, aby vůči němu byla uplatňována opatření přijatá italským zákonodárcem (podle čl. 1 odst. 515, 516 a 517 zákona č. 178 ze dne 30. prosince 2020), která mohou omezit volný pohyb služby informační společnosti, pokud tato opatření nebyla oznámena v souladu s tímto ustanovením?
- 4) Brání nařízení (EU) 2019/1150⁽⁴⁾, a zejména článek 15, jakož i zásada proporcionality právní úpravě členského státu nebo opatření nezávislého vnitrostátního orgánu, které ukládají poskytovatelům online zprostředkovatelských služeb působícím v členském státě povinnost zápisu v rejstříku provozovatelů komunikací, na kterou navazuje řada formálních a procesních povinností, povinnost platit příspěvky a zákaz dosahovat zisků přesahujících určitou výši?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu) (Úř. věst. 2000, L 178, s. 1; Zvl. vyd.13/25 s. 399).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu (Úř. věst. 2006, L 376, s. 36).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (Úř. věst. 2015, L 241, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1150 ze dne 20. června 2019 o podpoře spravedlnosti a transparentnosti pro podnikatelské uživatele online zprostředkovatelských služeb (Úř. věst. 2019, L 186, s. 57).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itálie) dne 21. října 2022 – Amazon Services Europe Sàrl v. Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Věc C-667/22)

(2023/C 63/23)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Amazon Services Europe Sàrl

Žalovaný: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Předběžné otázky

- 1) Brání nařízení (EU) 2019/1150⁽¹⁾ vnitrostátnímu právnímu ustanovení, které za účelem podpory spravedlnosti a transparentnosti pro podnikatelské uživatele online zprostředkovatelských služeb, mimo jiné prostřednictvím přijetí pokynů, podpory kodexů chování a shromažďování příslušných informací, ukládá poskytovatelům online zprostředkovatelských služeb a poskytovatelům internetových vyhledávačů povinnost zápisu v rejstříku, což znamená poskytnutí příslušných informací o jejich organizaci a zaplacení finančního příspěvku, jakož i uložení sankce v případě nedodržení této povinnosti?
- 2) Ukládá směrnice (EU) 2015/1535⁽²⁾ členským státům povinnost, aby oznámily Komisi opatření, na jejichž základě jsou poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb a poskytovatelé internetových vyhledávačů povinni být zapsáni v rejstříku, což znamená poskytnutí příslušných informací o jejich organizaci a zaplacení finančního příspěvku, jakož i uložení sankce v případě nedodržení této povinnosti? Pokud ano, umožňuje směrnice jednotlivci bránit se tomu, aby vůči němu byla uplatňována opatření, která nebyla oznámena Komisi?
- 3) Brání článek 3 směrnice 2000/31/ES⁽³⁾ tomu, aby vnitrostátní orgány přijaly právní ustanovení, která za účelem podpory spravedlnosti a transparentnosti pro podnikatelské uživatele online zprostředkovatelských služeb, mimo jiné prostřednictvím přijetí pokynů, podpory kodexů chování a shromažďování příslušných informací, ukládají provozovatelům usazeným v jiném evropském státě další administrativní a finanční zátěž, jako je zápis v rejstříku, což znamená poskytnutí příslušných informací o jejich organizaci a zaplacení finančního příspěvku, jakož i uložení sankce v případě nedodržení této povinnosti?
- 4) Brání zásada volného pohybu služeb stanovená v článku 56 SFEU a v článku 16 směrnice 2006/123/ES⁽⁴⁾ tomu, aby vnitrostátní orgány přijaly právní ustanovení, která za účelem podpory spravedlnosti a transparentnosti pro podnikatelské uživatele online zprostředkovatelských služeb, mimo jiné prostřednictvím přijetí pokynů, podpory kodexů chování a shromažďování příslušných informací, ukládají provozovatelům usazeným v jiném evropském státě další administrativní a finanční zátěž, jako je zápis v rejstříku, což znamená poskytnutí příslušných informací o jejich organizaci a zaplacení finančního příspěvku, jakož i uložení sankce v případě nedodržení této povinnosti?
- 5) Ukládá čl. 3 odst. 4 písm. b) směrnice 2000/31/ES členským státům povinnost, aby oznámily Komisi opatření, na jejichž základě jsou poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb a poskytovatelé internetových vyhledávačů povinni být zapsáni v rejstříku, což znamená poskytnutí příslušných informací o jejich organizaci a zaplacení finančního příspěvku, jakož i uložení sankce v případě nedodržení této povinnosti? Pokud ano, umožňuje směrnice jednotlivci bránit se tomu, aby vůči němu byla uplatňována opatření, která nebyla oznámena Komisi?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1150 ze dne 20. června 2019 o podpoře spravedlnosti a transparentnosti pro podnikatelské uživatele online zprostředkovatelských služeb (Úř. věst. 2019, L 186, s. 57).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (Úř. věst. 2015, L 241, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu) (Úř. věst. 2000, L 178, s. 1; Zvl. vyd. 13/25 s. 399).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu (Úř. věst. 2006, L 376, s. 36).